

Arrest

nr. 281 625 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. WORONOFF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Noord-Macedonië, afkomstig uit Tetovo. U bent Roma van origine. U bent geboren en getogen in Tetovo. U woonde met uw ouders en uw broers in de straat Ivo Lola Ribar. Toen u 17 jaar oud was, opende u samen met uw broers een internetcafé in de benedenverdieping van uw woning. Uw zaken draaiden goed. Na een tijdje zorgde een groep Albanezen voor overlast. Zij bezochten uw internetcafé zonder te betalen. Zij lieten de kinderen niet op de computer spelen en joegen hen weg. U probeerde hen op allerlei manieren de toegang tot uw internetcafé te ontzeggen, maar telkens daagden zij opnieuw op. Deze groep is in Tetovo gekend als de Miftarovci. Het is een clan die zich bezig houdt met

drughandel en het verschaffen van leningen tegen woekerinteressen. Eén van de clanleden pleegde ooit een moord op een buurman, een zekere Ki. (...), maar de details hiervan zijn u niet bekend. In 2013 – u bent niet zeker van het jaartal – werden er een laptop, een playstation, speakers en allerlei ander materiaal gestolen uit uw internetcafé. Aanvankelijk had u geen idee wie de dief was. U deed een aangifte bij de politie. Zij kwam bij u thuis om foto's te nemen. Na verloop van drie of vijf weken kwam K. V. (...), één van de Miftarovci, u opzoeken. Hij zei dat hij de diefstal had gepleegd en dat hij controle had gehad van de politie. De helft van de onvreemde goederen lag bij hem thuis, de andere helft kon u gaan ophalen bij de politie. U vond het vreemd dat de politie u zelf niet inlichtte van deze feiten. Daags nadien stapte u naar de politie en tekende u een ontvangstbewijs na recuperatie van de gestolen goederen. Enige tijd later moest u naar de rechtbank van Tetovo gaan waar K. (...) terechtstond voor de diefstal uit uw internetcafé en een resem andere feiten. K. (...) had u laten verstaan dat u hem de diefstal zou moeten vergeven als het ooit tot een rechtszaak zou komen. Ook al legde u een dergelijke verklaring af op de rechtbank, K. (...) werd uiteindelijk toch tot een gevangenisstraf veroordeeld, voor de inbraak in uw internetcafé en nog andere, u niet nader bekende, feiten. Na de zitting kwam hij naar u en greep u bij de revers. Hij hield u verantwoordelijk voor zijn veroordeling. Uw moeder kuiste toen nog op de rechtbank. U vroeg haar of zij door middel van corruptie kon regelen dat K. (...) niet naar de gevangenis zou moeten gaan. Zij vernam evenwel dat de uitspraak van de rechter definitief was. U weet niet precies hoe lang K. (...) in de gevangenis zat, maar toen u hem in de zomer van 2014 opnieuw zag, meed u hem. In de lente van 2015 benaderde hij u op agressieve wijze. Hij zei dat hij door uw schuld in de gevangenis had gezeten en dat jullie jullie problemen moesten regelen. U weet zelf niet wat hij daar precies mee bedoelde, maar u bent bang van hem. Zijn familieleden hebben immers geen al te beste reputatie. U vreest dat hij veel geld van u zal eisen. Ondertussen waren u en uw ouders verhuisd naar een andere woning, in de wijk Potok in Tetovo. Rond 2015 sloot u uw internetcafé. Nadien werkte u enkele maanden in een meubelfabriek. Daarna maakte u samen met uw echtgenote, H. I. (...) (O.V. (...)), cadeauboxen voor verlof- en huwelijksfeesten. Ook na 2015 kwam u K. (...) nog geregeld tegen. Telkens gaf hij aan dat jullie problemen moesten regelen en vroeg hij waarom u hem daarvoor nooit kwam opzoeken. U probeerde K. (...) zoveel mogelijk uit de weg te gaan. In 2013, 2014, 2016 kwam u voor enkele weken of maanden naar België. Uw broer R. (...) (O.V. (...)) verblijft hier immers. Twee keer bracht u enkele dagen in Servië door bij een familielid. Wanneer u terugkeerde naar Noord-Macedonië en K. (...) vastzat of niet in de buurt was, kon u rustig en vrij leven en werken. In februari 2019 zag u K. (...) opnieuw. Hij zei dat het lang geleden was en dat het eindelijk eens tijd werd om jullie zaken te regelen. Twee dagen later kruiste u hem opnieuw en sprak hij dezelfde woorden. U ging voor een maand naar België en keerde vervolgens terug naar Noord-Macedonië. Tot half augustus 2019 zag u K. (...) niet. Wederom bracht hij u de boodschap dat het tijd werd een regeling tussen jullie te treffen. De angst sloeg u om het hart. U verliet Noord-Macedonië een laatste keer op 19 mei 2019. U reisde opnieuw naar België. Begin 2020 begaf K. (...) zich naar uw ouderlijke woning. Hij vroeg aan uw vader waar u zich bevond en vroeg dat u hem bij uw terugkeer zou komen opzoeken. Uw echtgenote en kinderen reisden u achterna in februari 2020. Op 6 mei 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in. In geval van terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u K. V. (...) en de Miftarovci.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 30 januari 2019 met een geldigheidsduur van tien jaar; uw identiteitskaart, uitgereikt op 11 januari 2014 met een geldigheidsduur van vijf jaar; uw rijbewijs, uitgereikt op 15 mei 2014 met een geldigheidsduur van tien jaar; uw huwelijksakte, uitgereikt te Tetovo op 27 augustus 2019; een uittreksel van de geboorteakte van uw zoon I. (...), uitgereikt te Aalst op 28 juli 2021

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u verder nog volgende documenten neer: een beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Tetovo d.d. 17 oktober 2013 waarbij K. V. (...) tot een gevangenisstraf van tien maanden en een geldboete wordt veroordeeld voor verscheidene zwaarwichtige diefstallen waaronder deze in uw internetcafé, en een aantal getuigenverklaringen van kennissen van u waarin zij aangeven dat u een internetcafé hebt gerund en dat u problemen kreeg met Albanezen waardoor uw leven in gevaar is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op 19 oktober 2019 in België aankwam en pas op 6 mei 2021, bijna anderhalf jaar later, een verzoek om internationale bescherming indiende. Een dergelijke houding getuigt echter geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u manifest niet heeft gedaan. Uw uitleg dat u de hoop koesterde dat de situatie voor u in Noord-Macedonië zou verbeteren en dat u in dat geval zou kunnen terugkeren naar uw land, maar dat zulks niet het geval bleek (CGVS, p. 7), kan geenszins weerhouden worden ter rechtvaardiging van uw laattijdig verzoek. Immers, nergens uit uw verklaringen blijkt dat er zich nog feiten hebben voorgedaan die zouden wijzen op een verslechtering van de situatie voor u in uw land. Uw echtgenote verklaarde overigens dat uw beslissing om een verzoek in te dienen veeleer was ingegeven door jullie precarie financiële situatie in België die jullie niet toeliet om de ziekenhuisfacturen tijdens haar zwangerschap te betalen (CGVS echtgenote, p. 5). De laattijdigheid van uw verzoek zet de ernst van uw vrees danig op de helling.

Wat er ook van zij, u hebt geenszins aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met K. V. (...) en zijn entourage geen beroep kon – of bij nieuwe problemen in geval van een eventuele terugkeer naar uw land zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten. Behalve de aangifte van de diefstal van rond 2013 stapte u nooit naar de politie. Toen K. (...) u onder druk zette en u vastgreep om de aanklacht tegen hem te laten vallen, maakte u hiervan geen melding. U meende dat de politie toch niets zou ondernemen. Hoewel hij u jarenlang duidelijk maakte dat jullie zaken dienden te regelen, woorden waarin u een bedreiging zag en ten gevolge waarvan u herhaaldelijk uw land verliet, stapte u naar aanleiding hiervan nooit naar de autoriteiten. Gevraagd of u bij eventuele nieuwe problemen met hem of zijn entourage een beroep zou kunnen doen op de politie, zei u dat u weliswaar zou kunnen gaan, maar dat een dergelijke demarche uw problemen nog zou verergeren, aangezien zulks K. (...) ter ore zou komen. U legde uit dat er veel corruptie heerst in uw land en dat K. (...) kennissen heeft bij de politie. In het feit dat het na de diefstal rond 2013 K. (...) zelf was – en niet de politie – die u inlichtte dat hij de diefstal gepleegd had en waar u de gestolen goederen kon recupereren, ziet u het bewijs dat K. (...) kennissen heeft bij de politie. Vooreerst dient erop gewezen dat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bestaat bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat de autoriteiten tegen K. (...) wel degelijk optreden, blijkt uit de door u neergelegde beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Tetovo d.d. 17 oktober 2013 waarbij K. (...) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien maanden en een geldboete wegens verscheidene zwaarwichtige diefstallen, waaronder deze in uw internetcafé. Ook uit uw verdere verklaringen kon opgemaakt worden dat K. (...) in de jaren nadien nog geregeld werd vastgehouden (CGVS, p. 8, 12). Voorts maakte u de connecties van K. (...) bij de autoriteiten geenszins aannemelijk. U kon niet zeggen met wie hij banden zou hebben. Het door u beschreven voorval na de diefstal is evenmin van die aard om te besluiten dat hij banden heeft bij de politie. Na de diefstal kwam de politie immers ter plaatse om foto's te nemen en later werd hij wel degelijk door de rechtbank veroordeeld voor onder meer deze diefstal. Uw stelling dat de politie toen niets ondernomen heeft (CGVS, p. 17-19) kan dan ook niet worden weerhouden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met de autoriteiten in uw land (CGVS, p. 11).

Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid

en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Rights). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie worden opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals supra werd aangetoond hebt u geenszins aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in uw land aanwezige autoriteiten. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die

specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten bevestigen uw identiteit, nationaliteit en familiesamenstelling, dewelke geenszins ter discussie staan. De beslissing van de rechtbank kwam hierboven reeds aan bod. De verklaringen van uw kennissen zijn niet afkomstig van een objectieve bron en zijn dan ook niet van die aard bovenstaande appreciatie te kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 57/6/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen “1 tot 3” van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Verder merkt de Raad op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

Waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekende partij duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet op dienstige wijze op de schending van deze bepaling.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij een terugkeer naar Noord-Macedonië K. V. en diens clan vreest. Zij stelt herhaaldelijk door K. V. te zijn bedreigd nadat deze in 2013 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf wegens verschillende feiten waaronder de diefstal in haar internetcafé (notities CGVS, p. 12, 14 en 16).

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Vooreerst treedt de Raad verwerende partij bij in de motivering dat de door verzoekende partij beweerde nood aan internationale bescherming reeds ernstig wordt ondergraven door de door haar aangenomen houding. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende overwogen: *“Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u op 19 oktober 2019 in België aankwam en pas op 6 mei 2021, bijna anderhalf jaar later, een verzoek om internationale bescherming indiende. Een dergelijke houding getuigt echter geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u manifest niet heeft gedaan. Uw uitleg dat u de hoop koesterde dat de situatie voor u in Noord-Macedonië zou verbeteren en dat u in dat geval zou kunnen terugkeren naar uw land, maar dat zulks niet het geval bleek (CGVS, p. 7), kan geenszins weerhouden worden ter rechtvaardiging van uw laattijdig verzoek. Immers, nergens uit uw verklaringen blijkt dat er zich nog feiten hebben voorgedaan die zouden wijzen op een verslechtering van de situatie voor u in uw land. Uw echtgenote verklaarde overigens dat uw beslissing om een verzoek in te dienen veeleer was ingegeven door jullie precaire financiële situatie in België die jullie niet toeliet om de ziekenhuisfacturen tijdens haar*

zwangerschap te betalen (CGVS echtgenote, p. 5). De laattijdigheid van uw verzoek zet de ernst van uw vrees danig op de helling.”

Daarnaast is de Raad van oordeel dat hoe dan ook in de bestreden beslissing terecht wordt geconcludeerd dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met K. V. en zijn entourage geen beroep kon – of bij nieuwe problemen in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige autoriteiten.

Immers wordt in dit verband in de bestreden beslissing omstandig vastgesteld dat verzoekende partij geen ernstige pogingen ondernam om de bescherming in te roepen van haar autoriteiten, dat zij de connecties van K. V. bij de autoriteiten geenszins aannemelijk maakt en dat verder uit haar verklaringen en de door haar bijgebrachte stukken blijkt dat de Noord-Macedonische autoriteiten wel degelijk reeds tegen K. V. hebben opgetreden. Meer bepaald motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Behalve de aangifte van de diefstal van rond 2013 stapte u nooit naar de politie. Toen K. (...) u onder druk zette en u vastgreep om de aanklacht tegen hem te laten vallen, maakte u hiervan geen melding. U meende dat de politie toch niets zou ondernemen. Hoewel hij u jarenlang duidelijk maakte dat jullie zaken dienden te regelen, woorden waarin u een bedreiging zag en ten gevolge waarvan u herhaaldelijk uw land verliet, stapte u naar aanleiding hiervan nooit naar de autoriteiten. Gevraagd of u bij eventuele nieuwe problemen met hem of zijn entourage een beroep zou kunnen doen op de politie, zei u dat u weliswaar zou kunnen gaan, maar dat een dergelijke demarche uw problemen nog zou verergeren, aangezien zulks K. (...) ter ore zou komen. U legde uit dat er veel corruptie heerst in uw land en dat K. (...) kennissen heeft bij de politie. In het feit dat het na de diefstal rond 2013 K. (...) zelf was – en niet de politie – die u inlichtte dat hij de diefstal gepleegd had en waar u de gestolen goederen kon recupereren, ziet u het bewijs dat K. (...) kennissen heeft bij de politie. Vooreerst dient erop gewezen dat de bedoeling van het indienen van een klacht er precies in bestaat bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat de autoriteiten tegen K. (...) wel degelijk optreden, blijkt uit de door u neergelegde beslissing van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Tetovo d.d. 17 oktober 2013 waarbij K. (...) werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van tien maanden en een geldboete wegens verscheidene zwaarwichtige diefstallen, waaronder deze in uw internetcafé. Ook uit uw verdere verklaringen kon opgemaakt worden dat K. (...) in de jaren nadien nog geregeld werd vastgehouden (CGVS, p. 8, 12). Voorts maakte u de connecties van K. (...) bij de autoriteiten geenszins aannemelijk. U kon niet zeggen met wie hij banden zou hebben. Het door u beschreven voorval na de diefstal is evenmin van die aard om te besluiten dat hij banden heeft bij de politie. Na de diefstal kwam de politie immers ter plaatse om foto's te nemen en later werd hij wel degelijk door de rechtbank veroordeeld voor onder meer deze diefstal. Uw stelling dat de politie toen niets ondernomen heeft (CGVS, p. 17-19) kan dan ook niet worden weerhouden. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met de autoriteiten in uw land (CGVS, p. 11).”*

Inzake de in Noord-Macedonië aanwezige beschermingsmogelijkheden, wordt voorts door verwerende partij nog dienstig verwezen naar de “COI Focus” betreffende “Noord-Macedonië – Algemene Situatie” van 13 augustus 2021 op basis waarvan het volgende kan worden geconcludeerd: *“Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en*

onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Rights). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie worden opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals supra werd aangetoond hebt u geenszins aannemelijk gemaakt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in uw land aanwezige autoriteiten. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alzo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met voormelde motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Evenmin kan verzoekende partij volstaan met een loutere algemene verwijzing naar haar Roma-origine en de corruptie in Noord-Macedonië teneinde aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter, zo blijkt uit het bovenstaande, manifest in gebreke blijft.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT